

Mai aproape de Dumnezeu

Revista Parohiei
SFÂNTUL IOAN IACOB HOZEVITUL
București

Sfântul Ioan Iacob Hozevitul

Despre Spovedanie

Păcatul este ca o rană, care dacă nu se arată la doctor atunci putrezește și pe urmă este nevindecată.

“Răutatea nemărturisită este rană ascunsă a sufletului!”, zice Sfântul Vasile cel Mare.

La mărturisire trebuie păzite două lucruri: Întâi ea trebuie făcută fără de rușine și al doilea să nu se aducă pricinuire (adică să nu dăm vina pe alții pentru greșelile noastre).

Rușinea care ne vine înainte de păcat este semnul darului, căci ne este spre izbăvire, iar rușinea care ne vine la mărturisire este de la cel viclean și ne poate pricinui osândă.

Mustrea pe care o simte omul pentru păcate este glasul Sfântului Duh, care nu vorbește la ureche, ci la inimă. Și anume glasul acesta ne strigă:

“Până când mai zăbovești în păcate, iată boala ne împresoară, a venit bătrânețea și moartea este la ușă!”

“Scoală, cela ce dormi și te ridici din morți și te va lumina Hristos”, (cum zice Sfântul Apostol Pavel).

continuare în pagina 7

Puteți citi în acest număr și:

Maica Domnului,
Maica noastră

Eutanasierea copiilor

Postul, cale spre
sănătatea trupească

Ce nu știm despre
anticoncepționale

Bucuria Maicii
Domnului

de Sfânta Înviere

Homeopatia în lumina
Sfintei Predanii

Postul, cale spre sănătatea sufletească și trupească

Postul reprezintă înfrânarea pentru o anumită perioadă de timp de la mâncare, băutură, viață conjugală, gânduri rele și alte desfătări, cu scopul de a ne ruga mai mult lui Dumnezeu, de a conștientiza păcatele, de a ne spovedi și de a ne împărtăși cu Trupul și Sângele Domnului, pentru ca la finalul vieții noastre pământești să dobândim Împărăția Cerurilor. Sfântul Ioan Gură de Aur spune ca „postul întoarce jumătate din calea ce duce la moarte”. Dumnezeu a dat porunca postului în Rai, când le-a spus primilor oameni, Adam și Eva, să nu mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului. Omul, prin neascultarea poruncii dumnezeiești, primește moartea trupească și boala, iar pentru însănătoșirea sa morală și trupească trebuie să practice virtutea înfrânării (postul) și ascultarea de Dumnezeu.

Referitor la înfrânarea de la mâncare, Sfinții Părinți ai Bisericii Ortodoxe arată că lăcomia pântecele este un păcat din care izvorăsc toate patimile. Îmbuibarea duce la beție și lene, iar acestea aprind trupul spre desfrânare. Aceste patimi necesită bani și duc la avariție, furt, înșelăciune sau în cazul în care banii nu se obțin, apar tristețe, mânie și invidie, rezultând astfel păcate mari a căror urmare este moartea sufletească și trupească. Când omul se înfrânează de la mâncare, el devine stăpânul trupului, nu se mai lasă ispitit de el și nu este robul acestuia.

Biserica Ortodoxă a rânduit postul pe temeiul practicii Mântuitorului și a Sfinților Apostoli, fiind rânduite patru posturi mari (Postul Crăciunului, Postul Paștilor, Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel și Postul Sfintei Mării). Mântuitorul ne învață cum să postim, pentru că diavolul nu poate fi izgonit decât prin post și rugăciune. El a postit 40 de zile și 40 de nopți.

Postul creștinilor este de mai multe feluri, după râvna și puterea fiecăruia: primul, *postul negru* în care postitorii nu beau și nu mănâncă nimic în ziua în care postesc; al doilea, *postul mijlociu* în care se mănâncă o dată pe zi, după ora 15 puțină pâine și apă; *al treilea*, în care se mănâncă mâncare fiartă (de post) o dată pe zi; *al patrulea*, în care se mănâncă mâncăruri de post fierte, de două sau trei ori pe zi și *postul îngăduitor*, în care se mănâncă mâncăruri îndulcite cu untdelemn sau pește și se bea puțin vin.

Bolnavii și suferinzii pot primi dezlegare de la preotul duhovnic spre a face postul acestora mai puțin sever (ei pot mânca produse lactate, dar nu carne). Cei care nu pot posti din cauza bolii trebuie să facă mai multă milostenie, să se roage mai mult și să împlinească cu râvnă poruncile dumnezeiești.

Postul are rolul de a potoli poftele trupului, deprinde voința să domine asupra lăcomiei pântecelui, este o jertfă bine plăcută lui Dumnezeu, înlesnește desăvârșirea tuturor virtuților, ajută rugăciunea și purifică organismul de toxine, îl înnoiește și-l ferește de unele boli, iar de altele îl vindecă. Pentru sănătatea trupei, postul este cea mai benefică și mai radicală cură de dezintoxicație. Trebuie avut în vedere că multe vindecări de boli, unele grave precum cancerul, sunt asociate unui regim alimentar foarte sărac în proteine animale, grăsimi și zaharuri.

Astfel postul este un mijloc de curățire trupei și sufletească prin pocăință, un mod de desprindere și purificare a omului de tot ceea ce îl îndepărtează de dobândirea propriei sale mântuiri.

dr. rezident Georgiana Mareș

Eutanasierea copiilor

Partea I

Motto: “Vedeți să nu disprețuiți pe vreunul din aceștia mici, că zic vouă: Că îngerii lor, în ceruri, pururea văd fața Tatălui Meu, Care este în ceruri.” (Matei 18,10)

În ultima perioadă în parlamentul Belgiei s-a adoptat o lege a morții. Aceasta permite eutansierea sau uciderea asistată a copiilor în stadii terminale de boală, fără limită de vârstă. Cu 86 de voturi pentru, 44 împotrivă și 12 abțineri, Belgia ar putea deveni prima țară din lume în care se aplică un astfel de act normativ. Legea urmează să fie semnată de regele Wiliaams, pentru a intra în vigoare. Belgia va deveni, astfel cea dintâi țară din lume în care copii nevinovați în stadii terminale de boală pot fi eutanasiați fără limite de vârstă, ne mai fiind astfel o povară nici pentru părinți, dar nici pentru societatea în care trăiesc. Această povară se referă mai ales la resursele financiare. Cu 12 ani în urmă, Belgia a legalizat și eutansierea adulților.

continuare în p. 4

În Olanda, țara vecină, eutanasierea este legalizată pentru copiii care au peste 12 ani cu consimțământul părinților. Potrivit legii olandeze, cererea de eutanasiere a unui pacient poate fi completată de un doctor dacă este „intenționată și bine analizată” și dacă pacientul nu are nicio șansă să își revină. Potrivit unui sondaj apărut în octombrie anul trecut, 73% dintre belgieni se declarau în favoarea extinderii la minori a dreptului de eutanasiere. Potrivit statisticilor oficiale belgiene, aproximativ 1500 de adulți aleg eutanasierea în fiecare an, ceea ce reprezintă 2% din totalul deceselor din regat.

Să începem cu începutul. Oare ce înseamnă cuvântul *eutanasiere* și ce implică el? În Dicționarul Explicativ al Limbii Române, cuvântul feminin *eutanasiere* are două sensuri: primul de moarte fără dureri, iar cel de/al doilea de metodă de provocare a unei morți nedureroase a unui bolnav incurabil, pentru a-i curma o suferință îndelungată și grea. Acest cuvânt vine din greacă și înseamnă *moarte frumoasă*. Filosoful englez Francisc Bacon îl utilizează cu sensul de moarte fericită, liniștită. Dicționarul Oxford definește eutanasia ca fiind „Gentle and easy death” – moarte blândă și ușoară.

Viața omului este garantată atât prin legea dumnezeiască, dar și prin legile și orânduiri omenești. Dintre acestea amintim: Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948 dată de ONU, Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale dată de Consiliul Europei și Constituția României. Toate aceste legi statuatează dreptul fiecărui om la viață, libertate și sănătate. Nu trebuie ignorate nici cuvintele „părintelui medicinei” Hipocrate care spunea: „Nu voi încredința nimănui otrăvuri, dacă îmi va cere, și nu voi îndemna la așa ceva, tot astfel nu voi încredința nici unei femei leacuri care să o ajute să lepede”.

Deci eutanasia este ucidere sau sinucidere asistată medical. Există *eutanasiere pozitivă* (deconectarea pacientului de la aparatele care îl mențin în viață în mod artificial) și *eutanasiere activă* (introducerea unei substanțe în organismul celui care a solicitat eutanasia). Această practică legalizată deja în câteva state europene constituie, alături de avort, clonarea umană sau legalizarea drogurilor ușoare, una dintre cele mai controversate probleme cu care se confruntă societatea de astăzi și căreia Biserica Ortodoxă i-a dat un răspuns pe care vi-l prezentăm în rândurile ce urmează.

Biserica este împotriva oricărei forme de eutanasiere deoarece militează pentru susținerea și apărarea vieții biologice pentru lucrarea și

trăirea unei vieți plăcute lui Dumnezeu în credință, prin pocăință și lucrarea faptelor bune pentru câștigarea adevăratei vieți veșnice în Împărăția lui Dumnezeu.

Viața omenească (atât în sens creștin și duhovnicesc, cât și în sens biologic) este un dar al lui Dumnezeu. Pentru că ea vine de la Dumnezeu, Stăpânul ei absolut. Fiind creată de Dumnezeu, viața umană este intrinsec bună și merită ca întotdeauna să fie respectată și apărută, fie că se va manifesta în mod plenar, fie că va exista cu deficiențe din cauza unor motive cunoscute sau necunoscute.

Viața nefiind altceva decât suflarea (Duhul) lui Dumnezeu, așa cum se spune în Cartea Facerii: „Atunci, luând Domnul Dumnezeu țărână din pământ, a făcut pe om și a suflat în fața lui suflare de viață și s-a făcut omul ființă vie” (Facere 2,7), omul nu are dreptul să ia viața altuia sau să-și ia viața proprie, pentru că nu el are puterea s-o dea.

PARTEA a II-a în numărul următor
teolog **Ionuț Berbec**

Bucuria Maicii Domnului de Sfânta Înviere

Sfântul Ioan Iacob Hozevitul

Bucură-te Preacurată
Care ieri te-ai tânguit
Iată Fiul tău cu slavă
Din mormânt a răsărit!

Toată firea prăznuiește
Învierea lui Hristos,
Toate se îmbracă astăzi
Cu veșmânt prea luminos!

Îngerii și pământenii
Cântă azi același grai
Iar Adam și cu tâlharul
Azi se veselesc în Rai.

Nu mai este astăzi pază
În Edenul cel ceresc,
Ușa stă mereu deschisă
Pentru neamul creștinesc.

Nu se mai socoate Crucea
Ca organ chinuitor;
Ea rămâne “Steagul Slavei”
- Semnul cel biruitor – !

Băutura cea amară
De Hristos s-a îndulcit
Și “împărăția morții”
Pe vecie s-a zdrobit!

Tu fiind mai înainte:
“Maica Sfintelor dureri”
Astăzi ești: “a Slavei Maică”
Și “a Sfintei Învieri”!

Maica Domnului, Maica noastră.

Praznicul Sărbătorii Buna Vestire

25 martie

***„Iată, vei lua în pântece și vei naște Fiu și vei chema numele lui Iisus”
(Luca 1, 31)***

Sărbătoarea praznicului Bunei Vestiri se numără printre marile praznice închinat de Biserica Ortodoxă, Maicii Domnului, alături de: Nașterea Maicii Domnului, Intrarea Maicii Domnului în Biserică, Adormirea Maicii Domnului și Izvorul Tămăduirii.

Atât de adâncă este taina acestui dumnezeiesc praznic, al Bunei Vestiri încât nici mințile cetelor de îngeri cele mai apropiate de Tronul lui Dumnezeu, adică Serafimii și Heruvimii, nu o pot pătrunde. Este una din tainele de mântuire ale oamenilor. Este lucrarea lui Dumnezeu în Treime care revarsă peste oameni mila Sa. Pronia divină caută cu milă și îndurare din Cer spre pământ auzind suspinele strămoșilor și plângerea tuturor celor ce se chinuiau în iad de la începutul lumii.

Această taină, Dumnezeu totuși a făcut-o cunoscută îngerilor și unor oameni credincioși Lui numiți profeți, însă „în chip cu totul umbros” cum spunea Părintele Arhimandrit Ilie Cleopa. Adică Dumnezeu a descoperit că Fiul Său se va naște dintr-o fecioară curată, dar “chipul zămislirii “ nu l-a descoperit nimănui. De aceea și Biserica mărturisește în cântările ei: “Iar minunea nașterii Tale, limba nu o poate spune”. Ea își are începutul în vestirea de către Arhanghelul Gavriil a întrupării prin Duhul Sfânt a Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu în pântecele unei fecioare alese și sfinte, Fecioara Maria, Maica Domnului și astfel Maica noastră.

Fecioara Maria trăia într-o cetate din Galilea, al cărei nume era Nazaret. A fost dusă la Templul din Ierusalim de către părinții ei, dreptii Părinți Ioachim și Ana la vârsta de 3 ani îndeplinind astfel legământul dat lui Dumnezeu că, de vor avea un copil, dâșii având o vârstă înaintată, îl vor dăruia lui Dumnezeu. În Templul din Ierusalim este primită de Sfântul Prooroc Zaharia, arhiereul ce era de rând, tatăl viitorului Sfânt Prooroc Ioan Botezătorul.

Este dusă în Sfânta Sfintelor, un loc sfânt al Templului în care și Arhiereii Templului intrau o singură dată pe an pentru a tămâia. Capătă o educație aleasă și este hrănită chiar de îngerii lui Dumnezeu.

Fecioara Maria este adusă la Templu să se roage, să vorbească cu Dumnezeu și cu îngerii, să se îndumnezeiască, să se facă Biserică vie a Duhului Sfânt. Prin toate acestea, fără să știe, s-a pregătit pentru a naște pe pământ pe Fiul Lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, Mântuitorul lumii. Și astfel, la vestirea întrupării în pântecul său a Fiului lui Dumnezeu, de către Arhangelului Gavriil, a putut să accepte aceasta cu smerenie spunând: *”Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul Tău”*.

Maica Domnului s-a născut prin rugăciune, a petrecut 12 ani la Templu numai în post, în rugăciune și în neîntinată feciorie. După vârsta de 15 ani, Fecioara Maria se logodește cu bătrânul Iosif, supranumit Logodnicul, care făcea parte din neamul lui David. Acesta când află că Fecioara Maria se găsește însărcinată, știind că i-a păstrat curătenia trupească, la început se îndoiește, apoi, prin vestirea de la înger că Fecioara Maria poartă în pântec Rod de la Duhul Sfânt o ocrotește în continuare. Devin astfel amândoi prin Darul lui Dumnezeu, ascultători și împlinitori ai Proniei lui Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor.

Să ne rugăm și noi lui Dumnezeu împreună cu Maica Domnului și toți Sfinții și să-i cântăm Maicii Domnului și noi împreună cu Biserica, așa cum i-a glăsuț înșuși Arhangelul Gavriil (Luca 1, 28):

*Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.
Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este Rodul pântecelui tău.
Că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre. Amin!*

Elisabeta Dicu

Continuare din pagina 1

Sfântul Ioan Iacob Hozevitul *Despre Spovedanie*

Trebuie să alegem una din două:

1. Ori aici pe pământ să descoperim păcatele numai în fața duhovnicului,
 2. Ori le ascundem aici, ca să fie scoase la arătare de către Înfricoșatul Judecător în fața îngerilor și oamenilor.
- “Mustra-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale ” (zice Sfântul Prooroc David, Psalmul 49).

Altă Cruce, alte rane

Sfântul Ioan Iacob Hozevitul

Doamne, pentru ce mai curge
Sângele-Ți din coastă iar?

Cine azi Te mai străpunge?
Înnoind al Tău calvar?

“Viața ta (răspunde Domnul)
Cea cu duh nepocăit
Mă rănește prin păcate
Și mă ține răstignit.

Ranele pricinuite
De păgâni și de evrei
S-au închis, iar tu creștine?
Mă străpungi mai rău ca ei!

Sângele răscumpărării
Pentru tine s-a vărsat,

Scoală-te prin pocăință
Nu fi slugă la păcat”!

Nu te mânia stăpâne,
Tu cunoști ființa mea
Că se pleacă totdeauna
Către lumea asta rea.

Ușurează-mi, Doamne, trupul
Căci apasă prea tiran
Și-mi înăbușă simțirea
Sufletului meu sărman!

Până mă pogor în groapă
Dăruiește-mi harul sfânt
Ca să-mi spăl mereu cu lacrimi
Întinatul meu veșmânt.

Ce nu știm despre anticoncepționale

Știați că...

Pilulele anticoncepționale provoacă avort? Ele sunt cunoscute ca o combinație de hormoni artificiali care au rolul de a împiedica ovulația (eliberarea ovulului). Ceea ce se cunoaște mai puțin este faptul că, de multe ori ovulația se produce în ciuda pilulelor de orice fel. Ovulul poate fi fecundat dar nu se poate implanta pentru că pilula contraceptivă subțiază mucoasa uterină. Astfel, fetița sau băiețelul conceput moare. Avortul hormonal are loc fără ca femeia să fie conștientă de ceea ce se întâmplă. Ea are un ciclu menstrual mai abundent, dar, de fapt, copilul a fost conceput și apoi avortat.

Statistic, o femeie care ia pilula timp de 2-3 ani de zile are între 2 și 10 avorturi hormonale. Din punct de vedere biologic, ovulul fecundat este persoana umana (Dumnezeu pune sufletul în momentul unirii ovulului cu spermatozoidul). Acest ovul fecundat neputându-se implanta în uter în urma acțiunii pilulei contraceptive, el moare. Astfel, pruncul conceput moare de foame, în timp ce mama sa poate că râde, mănâncă, se plimbă sau participă la Sfânta Liturghie.

Efectele negative ale anticoncepționalelor

Dintre efectele secundare ale anticoncepționalelor asupra organelor și sistemelor enumerăm:

- ***aparatul cardiovascular:*** boala trombo-embolică venoasă și arterială, cardiopatie ischemică, accident vascular cerebral, hipertensiune arterială;
- ***metabolismul:*** creșterea colesterolului, diabet zaharat;
- ***sistemul endocrin:*** anovulație, pubertate precoce, multiparitate
- ***sistemul nervos central:*** cefalee, migrenă;
- ***pielea:*** exeme, urticarie, acnee, herpes;
- ***organele de simț:*** tromboza și hemoragii venoase retiniene;
- ***sistemul imunitar:*** scăderea apărării organismului față de infecții;
- ***sistem hepato-biliar:*** litiază biliară, agravarea hepatitelor acute existente etc;
- ***aparatul urinar:*** favorizează infecțiile uterine;
- ***aparatur genital:*** scăderea fluxului menstrual, creșterea numărului de avorturi spontane, scăderea contracțiilor tubare care duc la propagarea infecțiilor genitale;
- ***cancer:*** de sân, de col uterin, de ficat, de piele etc.

În Occident, se vorbește tot mai mult de efectele negative și dezastruoase ale pilulei contraceptive. Există cazuri în care adolescente, după doar câteva luni de administrare a pilulei, au avut accidente vasculare cerebrale cu pareze și paralizii.

Steluța Nicoleta Merfu

Homeopatia în lumina Sfintei Predanii

Recenzie la *Homeopatia, o analiză științifică și spirituală* de Oana și Alexandru Iftime

Iubiți frați întru Hristos Domnul, Alexandru și Oana Iftime,

Această critică obiectivă și pertinentă a homeopatiei, în lumina Sfintei Predanii, reprezintă valoarea indubitabilă a acestei lucrări, onestitatea și acribia autorilor mergând până la detalii, dar fără a se pierde în hățișul lor. Să mă ierte editorul dvs., dar lucrarea merită mult mai multă atenție din partea tuturor cititorilor... Și iată de ce:

1) Se vede buna dvs. credință prin permisiunea acordată oricui de a folosi conținutul acestei lucrări serioase (poate chiar de referință), doar cu rugămintea firească de menționare corectă și morală a sursei.

2) Toți homeopații entuziaști pe care i-am cunoscut nemijlocit își plasează întotdeauna "*argumentele*" la granița dintre realități și non-realități, într-un fel de zonă a nimănui (cred ei, căci Dumnezeu este peste tot!), în care orice sofism (subtil, mai rar, banal sau răsuflat, mai des) poate îmbrăca haina "*adevărului*", deși în toate "*raționamentele*" lor curente, surrogatul intelectualist sau măcar autoamăgirea sunt prezente masiv, una sau mai multe premise fiind false! Se operează frenetic cu o materie devenită brusc, ca într-un număr de iluzionism vulgar, "*forță spirit-like*", se abuzează de principiul similitudinii, se vehiculează "*entități miasmatic*", se trâmbițează niscai "*vindecări holiste*" spectaculoase, abil regizate, pentru "*pruveri*" naivi, cointeresați pecuniar sau prin slava deșartă etc. etc.

3) Ei bine, fără a ne mângâia deloc, fraților, decât cu neliniștea cea bună, căci greul abia de-acum va începe, ați dovedit, doar cu mila lui Dumnezeu, răbdare în demontarea, segment cu segment, a imensei, oculte și prosperei afaceri denumită homeopatie, știind din proprie experiență cât de greu este să combați falsurile intelectuale și mai cu seamă aiurofiliile cu pretenții savante, căci și "*dracul dă puteri*", cum zic Sfinții Părinți!

De altfel, subliniez, cu un tâlc evident, că atunci când se îmbolnăvesc, ei sau membrii familiilor lor, aproape toți homeopații din lume nu folosesc metode homeopate, ci apelează de grabă și respectuos la serviciile medicinei clasice, căci vorba aceea, teoria ca teoria, dar practica ne mănâncă pe toți...

4) Așadar, mergând numai pe evidențe orbitoare, posibil de dezavuat, dar imposibil de negat, ați invitat cu dragoste, competență, cuviincios, dar ferm, pe

toți cititorii, indiferent de treapta lor de viețuire, păstori și păstoriți, să deosebească negreșit și nemincinos: modelul autonom de cel teonom, zgomotul de semnal, agitația de acțiune, enormitatea de măreție, aparența de esență, aproximarea de precizie, direcția de sens, surogatul de veritabil, părerea de opinie, supoziția de axiomă, energumenismul de fervoarea lăuntrică, succesul de merit, jubilația (fie ea și decentă) de bucuria sfințitoare a coîmpărtășirii din Cuvântul lui Dumnezeu! Într-un cuvânt, să nu confunde nimeni știința fără credință sau credința fără știință cu adevărata știință luminată prin credință! Sfântul Simeon Noul Teolog se ruga stăruitor să nu moară cumva cu mintea neluminată și, desigur, necoborâtă în inimă!

5) În ceea ce privește pretenția dr. Chirilă de a-i fi tratat homeopat pe Părintele Profesor Dumitru Stăniloae și pe Părintele Arhimandrit Sofian este doar o mărunță împăunare a domniei sale, plină de humor involuntar, căci cu penele altora te poți împodobi, dar nu poți zbura (sic). Cei doi stâlpi ai Ortodoxiei primeau cu bunăvoință pe oricine, dar se știe: aveau sigur discernământul duhovnicesc necesar pentru a distinge categoriile enumerate la punctual 4, căci sfințiile lor ne-au călăuzit

6) Odată un medic cu o “firmă” autoîntreținută, s-a prezentat temerar la Părintele Dumitru, acasă, cu pretenția vizibil absurdă de a-l vindeca de toate bolile cronice, pe care sfinția sa le purta cu smerenie, de vreo câteva decenii... Privindu-l cu blândețe, Părintele i-a întins mâna, zicându-i liniștit: *“Poftiți, vindecați-mă!”*. Rușinat și siderat, respectivul i-a răspuns că nu poate. Atunci, Părintele Dumitru l-a îndemnat cu bunătate: *“Dacă nu puteți, poate-i mai bine să părăsiți această preocupare...”*.

Vă sărut mâinile, doamna Oana, vă îmbrățișez sufletește, domnule Alexandru, considerându-vă frați întru Hristos Domnul, dorindu-vă să fiți acoperiți de Maica Cuvântului în tot locul, în toată vremea și-n toate împrejurările, dar și cu multă nădejde de mai bine și veselie din adânc, precum ne ura avva Iulian Stoicescu de la Biserica “Flămânda” din București, un alt sfânt al închisorilor comuniste. Amin.

Cu smerită metanie de gând, vă rog să mă iertați dacă v-am greșit cu ceva...

22 ianuarie 2013

dr. Ioan Gându

Ultimul biscuite

Într-un aeroport stătea o tânără care urma să facă o călătorie mai lungă. Și-a cumpărat de acolo o carte ca să treacă mai repede timpul și un pachet de biscuiți. S-a așezat pe un scaun, și-a pus bagajele lângă el și s-a apucat să citească. La un moment dat s-a întors să ia un biscuit din pachetul de lângă ea. A observat cu surprindere că la mică distanță era așezat un domn care citea un ziar și care fără să-i ceară permisiunea a început să ia și el din pachetul de biscuiți. Cu toate că s-a simțit indignată, politetea a împiedicat-o să îi reproșeze că are un comportament nepotrivit. Dar pe măsură ce ea lua câte un biscuit, lua și el unul și asta a făcut ca până la urmă tânăra să devină foarte nemulțumită. Când a luat din pachet penultimul biscuit, ea s-a întrebat plină de resentimente: "Oare îndrăznește să mi-l ia și pe ultimul?" Bărbatul a luat într-adevăr ultimul biscuit, l-a rupt în două și i-a oferit zâmbind cald o jumătate. Simțind că el a depășit limita bunului simț, tânăra s-a ridicat furioasă și s-a îndreptat spre un alt colț al sălii de așteptare. A deschis geanta ca să pună înăuntru cartea și... spre marea ei surprindere a văzut înăuntru pachetul de biscuiți pe care îl cumpărase. În acel moment a copleșit-o un sentiment de rușine. A înțeles că pachetul din care mâncase nu era al ei, ci al bărbatului care citea ziarul... El a împărțit plin de bunătate chiar și ultima bucătică pe care o avea, fără să se simtă indignat, superior sau furios.

Oare de câte ori în viață am mâncat biscuiții altcuiva? Ar fi mai bine ca înainte să ne grăbim să-i judecăm pe alții să privim cu atenție în jur... și mai ales în sufletul nostru.

Autor necunoscut

Poveste preluată de Nicoleta Steluța Merfu de pe www.povesticutalc.ro

REDACȚIA

Publicația apare cu binecuvântarea
Pr. Paroh Ilie Filip

Redactor șef: Pr. Emilian Băbăruși
Redactori: Nicoleta Steluța Merfu, Georgiana Mareș,
Elisabeta Dicu, dr. Ioan Gându, Ionuț Berbec
DTP: Andreea Băbăruși